

Algoritmul iubirii

Giurgi Nicoleta

Apus de soare, lună plină, un stilou și-o foaie;
În atât mă mai adăpostesc...
Pe față lacrimi curg șiroaie,
Să îmi fie greu? Nu...glumesc!

Pe masă câteva firimituri de pâine;
Nu mănânc de câteva zile, dar nu mă plâng...
Știi ce? Cred că și firimiturile te așteaptă tot pe tine...
Dar nu contează, probabil o să le strâng...

Buzele îmi sunt crăpate,
Le mai umezesc din când în când cu lacrimi moi,
Le alint cu o amintirea primei iubiri adevărate;
Ce păcat că se usucă gândindu-se la noi...

Am început să dansez pe ritm de balet
Nu crezi? Nici eu nu cred! E doar o amăgire;
Vrei să îți mărturisesc un secret?
Nu se moare ci se trăiește pentru iubire... răsărit de soare.